

magter; men uagtet vi ingenlunde ere tilbøjelige til at undervurdere de Ulemper, der have vilst sig at være forbundne med sliige Fuldmagters Benyttelse, saaledes som i Motiverne nærmere udviklet, ansee vi det dog ikke for muligt at gaae saa vidt under de forhaanden-værende Forhold. Vel er det nemlig Tilfældet, at Underrettsagsførerne, der hidtil ganske have været henviste netop til dette Slags Fuldmagter, og i saa Henseende derfor ogsaa have haft en ubunden Frihed, herefter skulle være berettigede til at holde autoriserede Fuldmagtige, men det er neppe rimeligt, at denne Berettigelse vil blive benyttet i noget stort Omfang, og om et udtryffeligt Paalæg desangaaende vilde der jo selvfølgelig ikke kunne være Tale. Ja, selv hvad Overrettsagsførerne angaaer, vides det for Tiden at være Tilfældet, at egentlig faste Fuldmagtige enten meget lidet eller maaskee endog slet ikke benyttes af de jydste Overrettsagsførere, saa at ogsaa dets et almindeligt Forbud, der overhovedet for enhver Sagfører let bliver trykkende, ikke lader sig gennemføre. Vi ansee det derfor nødvendigt at foreslaae en Bestemmelse, hvor-efter der dog gives Sagførerne nogen Afgang til specielle Fuldmagters Benyttelse, men have tillige bestræbt os for ved Affattelsen af vort Forslag saavidt muligt at værne imod Misbrugene, navnlig ved Fastsættelse af et flækkeligt Bødeansvar og i Gjentagelsestilfælde tillige Fortabelse af enhver videre Brug af Tillabelsen. Forslaget, der vil findes nedenfor under Nr. 18, gaaer ud paa, at 2det Punktum af § 9 bortfalder, og at der derimod efter Paragraphen indføres en ny Paragraph af det dets steds angivne Indhold.

Ved § 10 foreslaae vi under Nr. 19 en Endring, der noget nærmere bestemmer, naar og hvorledes Antallet af de nuværende fgl. ansatte Sagførere bliver at ansee for utilstrækkeligt til Udførelsen af de offentlige og befalede Sager, og under Nr. 20 en Tilføielse, der giver den i sig selv vistnok aldeles naturlige Besøielse for en Tiltalt eller Parten i en beneficeret Sag, at overlade Sagens Udførelse for sig til en hvilken som helst til Møde ved den paagjældende Ret berettiget Sagfører, naar

denne er villig til at overtage saadant Hverv, uden noget vederlag fra det Offentlige.

Ved § 11 foreslaae vi under Nr. 21 ligeledes, at der i Paragraphens første Punktum gjøres en Tilføielse for at fjerne enhver Tvivl om, at det, hvad vistnok ogsaa har været Ud-kastets Mening, ikke skal tilkomme de hidtil-værende Sagførere, naar de i Medfør af de nye Bestemmelser ville indtræde i en anden Klasse af Sagførere, alligevel ved Siden deraf at bibeholde de til deres tidligere Stilling, navnlig efter Ud-kastets § 10, knyttede Rettigheder. — Fremdeles gaaer Endringsforslaget Nr. 22 ud paa, at Reglerne i Ud-kastets §§ 7, 9 og den efter § 9 foreslaaede nye Paragraph (om det bestemte Opholdsstæd, samt om de autoriserede Fuldmagtige og om den indskrænkede Brug af specielle Fuldmagter, saavel som det dermed forbundne særlige Ansvar) dog ogsaa skulle være anvendelige for de alt nu ansatte Sagførere, hvorimod formeentlig Intet vil kunne være at erindre. — Endelig antage vi, at det vil findes i sin Orden, at der under Nr. 23 fremsættes et Forslag om, ved en tilføiet Tidsbestemmelse at begrænse Afdgangen for de nuværende Prøve-procuratorer til at opnaae den særegne Stilling, der endnu skal tilkomme de fgl. ansatte Sagførere, og at ligeledes Fristen i saa Henseende vil findes passende valgt.

Undertegnede Udsigning har ikke kunnet forene mig med Udvalgets Fleertal til at anbefale Lovudkastet.

Hvad Afdgangen til Høiesteretsadvocaturen angaaer, da er det af Høiesteret i en af samme afgiven Betænkning over Sagen med stor Majoritet fraraadet at forandre de nu gjældende Bestemmelser om denne Afgang, saaledes som det ved Lovudkastet er tilfaldet. Med særligt Hensyn til den eiendommelige Maade, hvorpaa Proceduren for Høiesteret er indrettet efter den nu bestaaende Retsforfatning, har denne Domstol fundet, at det i Retspleiens Interesse vilde være betænkeligt, saalænge der ikke iøvrigt røres ved den nuværende Retsforfatning, at lade en sliig Forandring indtræde. Men denne af Høiesteret